Ανοχή κινδύνου και σταθερού εισοδήματος: τι πρέπει να γνωρίζει ένας επενδυτής

Τι σημαίνει ανοχή στον επενδυτικό κίνδυνο

Η ανοχή στον επενδυτικό κίνδυνο δεν είναι απλώς μία προτίμηση για «ασφαλείς» ή «πιο τολμηρές» επιλογές. Είναι το όριο μεταβολών που μπορεί να αντέξει ένας επενδυτής χωρίς να αλλάξει πορεία, να πουλήσει βιαστικά ή να χάσει την εμπιστοσύνη του στο πλάνο του. Σε ένα χαρτοφυλάκιο με έντοκα γραμμάτια και ομόλογα, η έννοια αυτή έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, γιατί οι τιμές των τίτλων μπορούν να κινηθούν πριν από τη λήξη, ακόμη και όταν η τελική απόδοση ενός τίτλου φαίνεται γνωστή.

Η ισορροπία κινδύνου και απόδοσης ξεκινά από μια απλή ερώτηση: πόση αβεβαιότητα δικαιολογείται για τον στόχο που έχει τεθεί; Ένας επενδυτής που χρειάζεται χρήματα σε λίγους μήνες δεν έχει την ίδια άνεση με κάποιον που επενδύει για πολλά χρόνια. Ούτε έχει την ίδια άνεση όποιος βλέπει μια πτώση ως ευκαιρία με όποιος την αντιμετωπίζει ως λόγο να φύγει από την αγορά.

Γιατί ο κίνδυνος δεν φαίνεται μόνο στις αποδόσεις

Στα έντοκα γραμμάτια και τα ομόλογα, ο κίνδυνος δεν περιορίζεται στο αν θα πληρωθούν οι τόκοι. Υπάρχει ο κίνδυνος επιτοκίου, δηλαδή η μεταβολή της τιμής ενός ομολόγου όταν αλλάζουν τα επιτόκια της αγοράς. Όταν τα επιτόκια ανεβαίνουν, οι τιμές των παλαιότερων τίτλων τείνουν να πέφτουν, επειδή οι νέοι τίτλοι προσφέρουν υψηλότερο κουπόνι. Όταν τα επιτόκια πέφτουν, συμβαίνει το αντίστροφο. Αυτή η κίνηση μπορεί να φαίνεται μικρή ή να προκαλεί έντονες διακυμάνσεις, ανάλογα με τη διάρκεια του τίτλου.

Υπάρχει και ο κίνδυνος ρευστότητας. Ένας τίτλος μπορεί να είναι σωστός ως ιδέα, αλλά να μην αγοράζεται εύκολα τη στιγμή που θέλει ο επενδυτής να τον πουλήσει. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η διαφορά ανάμεσα στην τιμή αγοράς και πώλησης μπορεί να επηρεάσει το αποτέλεσμα. Ο πιστωτικός κίνδυνος αφορά την ικανότητα του εκδότη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Ακόμη και ένας τίτλος υψηλής πιστοληπτικής αξιολόγησης δεν είναι ίδιος με έναν τίτλο χαμηλότερης διαβάθμισης, όσο κι αν μοιάζουν στην πρώτη ματιά.

Για αυτόν τον λόγο, η ανοχή κινδύνου δεν απαντά μόνο στο ερώτημα «πόσο μπορώ να χάσω;». Απαντά και στο ερώτημα «πόσο συχνά μπορώ να δω την αξία του χαρτοφυλακίου να κινείται χωρίς να πανικοβληθώ;». Στην πράξη, η δεύτερη ερώτηση είναι συχνά πιο καθοριστική, επειδή η ηρεμία επιτρέπει την τήρηση μιας συνεπούς στρατηγικής.

Πώς διαμορφώνεται μια ρεαλιστική ισορροπία

Η ισορροπία κινδύνου και απόδοσης δεν προκύπτει από μία τέλεια επιλογή τίτλου. Προκύπτει από τον συνδυασμό στόχου, χρονικού ορίζοντα, ρευστότητας και σύνθεσης. Ένα χαρτοφυλάκιο που βασίζεται σε βραχυπρόθεσμα έντοκα γραμμάτια έχει διαφορετική συμπεριφορά από ένα χαρτοφυλάκιο με μακροπρόθεσμα ομόλογα. Το πρώτο μπορεί να ανταποκρίνεται καλύτερα σε άμεσες ανάγκες, ενώ το δεύτερο ενέχει μεγαλύτερη ευαισθησία στις κινήσεις των επιτοκίων.

Σε έναν επενδυτικό σχεδιασμό που εστιάζει σε έντοκα γραμμάτια και ομόλογα, η διαφοροποίηση δεν σημαίνει απαραίτητα πολλούς τίτλους. Σημαίνει διαφορετικές λήξεις, διαφορετικούς εκδότες και κατανόηση του τρόπου με τον οποίο ο καθένας αντιδρά στις αλλαγές της αγοράς. Η HellasFin συνδέεται με επενδυτικές συμβουλές και λύσεις για τη δημιουργία και διαχείριση χαρτοφυλακίων με έντοκα γραμμάτια και ομόλογα, ένα πλαίσιο στο οποίο η σύνθεση έχει καθοριστικό ρόλο.

Η ίδια λογική ισχύει και για την απόδοση. Υψηλότερη αναμενόμενη απόδοση συνοδεύεται συνήθως από μεγαλύτερη αβεβαιότητα. Αυτό δεν σημαίνει ότι η επιλογή της χαμηλότερης απόδοσης είναι πάντα σωστή. Αν η απόδοση δεν καλύπτει τον στόχο ή αν η αγοραστική δύναμη διαβρώνεται με την πάροδο του χρόνου, τότε η «ασφάλεια» μπορεί να έχει κόστος. Το ζητούμενο είναι η απόδοση να είναι επαρκής για τον σκοπό του χαρτοφυλακίου, χωρίς να απαιτεί επίπεδο κινδύνου που δεν ταιριάζει στον επενδυτή.

Τι πρέπει να ελέγξει ο επενδυτής πριν αποφασίσει

Πριν προστεθεί ένας τίτλος σε ένα χαρτοφυλάκιο, αξίζει να εξεταστούν μερικά βασικά σημεία. Δεν χρειάζεται να γίνει πολύπλοκη ανάλυση για να καταλάβει κανείς αν μια επιλογή ταιριάζει στον στόχο του. Χρειάζεται όμως ειλικρίνεια απέναντι στον χρονικό ορίζοντα και στις πραγματικές ανάγκες ρευστότητας.

- Η ημερομηνία λήξης και το αν ταιριάζει με το διάστημα που χρειάζονται τα χρήματα.
- Το επιτόκιο ή το κουπόνι και ο τρόπος με τον οποίο καταβάλλονται οι τόκοι.
- Η ευαισθησία της τιμής σε μεταβολές επιτοκίων, ειδικά αν η πώληση πριν από τη λήξη είναι πιθανή.
- Η πιστοληπτική ποιότητα του εκδότη και η κατανομή σε διαφορετικούς εκδότες.
- Η δυνατότητα έγκαιρης πώλησης, χωρίς να βασίζεται η απόφαση σε μια αισιόδοξη εκτίμηση.

Αυτά τα στοιχεία βοηθούν να φανεί αν η απόδοση που φαίνεται ελκυστική συνοδεύεται από κινδύνους που όντως γίνονται αποδεκτοί. Για παράδειγμα, ένας τίτλος με μακρινή λήξη μπορεί να έχει ενδιαφέρον επιτόκιο, αλλά να παρουσιάζει έντονη διακύμανση τιμής. Αν ο

επενδυτής σκοπεύει να τον κρατήσει έως τη λήξη, η βραχυπρόθεσμη κίνηση μπορεί να έχει μικρότερη σημασία. Αν όμως μπορεί να χρειαστεί ρευστότητα νωρίτερα, η ίδια κίνηση γίνεται ουσιαστικός παράγοντας.

Η σύνδεση με τον χρονικό ορίζοντα

Ο χρονικός ορίζοντας είναι από τους πιο χρήσιμους οδηγούς για την ανοχή κινδύνου. Όσο μεγαλύτερος είναι, τόσο περισσότερος χώρος υπάρχει για να απορροφηθούν διακυμάνσεις. Αυτό δεν εξαλείφει τον κίνδυνο, αλλά αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνεται. Σε βραχύ ορίζοντα, μια προσωρινή πτώση μπορεί να αναγκάσει πώληση σε ακατάλληλη στιγμή. Σε μακρύ ορίζοντα, η ίδια πτώση μπορεί να μην επηρεάσει τον τελικό στόχο, εφόσον το χαρτοφυλάκιο παραμένει κατάλληλα δομημένο.

Η ηλικία, το εισόδημα, οι υποχρεώσεις και τα αποθέματα μετρητών παίζουν επίσης ρόλο. Ένα άτομο με σταθερές ταμειακές ροές μπορεί να δέχεται διαφορετικό επίπεδο διακύμανσης από κάποιον που εξαρτάται από το χαρτοφυλάκιο για καθημερινές δαπάνες. Η απάντηση δεν είναι ίδια για όλους, ούτε παραμένει ίδια σε όλη τη ζωή. Η ανοχή κινδύνου αλλάζει όταν αλλάζουν οι στόχοι, οι ανάγκες και οι συνθήκες.

Σε αυτό το σημείο, η πρακτική ερώτηση δεν είναι ποιος τίτλος «αποδίδει περισσότερο», αλλά ποιος συνδυασμός μπορεί να κρατηθεί με λογική συνέχεια. Ένα χαρτοφυλάκιο που

προκαλεί συνεχή άγχος δύσκολα τηρείται. Ένα χαρτοφυλάκιο που δεν αποδίδει επαρκώς μπορεί να οδηγήσει σε βιαστικές αλλαγές αργότερα. Η ισορροπία κινδύνου και απόδοσης βρίσκεται ανάμεσα σε αυτά τα δύο άκρα.

Πώς φαίνεται αυτό στην καθημερινή διαχείριση

Η διαχείριση ενός χαρτοφυλακίου με έντοκα γραμμάτια και ομόλογα δεν απαιτεί συνεχή αντίδραση στις ειδήσεις. Απαιτεί έλεγχο της σύνθεσης, της ημερομηνίας λήξης και της σχέσης ανάμεσα στους στόχους και τα τρέχοντα δεδομένα. Όταν πλησιάζει μια λήξη, για παράδειγμα, μπορεί να χρειαστεί απόφαση για επανεπένδυση. Η απόφαση αυτή επηρεάζεται από τα επιτόκια της συγκεκριμένης περιόδου, αλλά και από το αν το χρήμα χρειάζεται αμέσως ή μπορεί να δεσμευτεί ξανά.

Η παρακολούθηση δεν σημαίνει αναζήτηση της τέλειας στιγμής. Σημαίνει να γνωρίζει ο επενδυτής τι έχει, γιατί το έχει και υπό ποιες συνθήκες θα άλλαζε κάτι. Αν η στρατηγική βασίζεται σε ομόλογα διαφορετικών λήξεων, η σταδιακή ωρίμανσή τους μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερη ευελιξία από μία μόνο μαζική τοποθέτηση. Αν βασίζεται σε βραχυπρόθεσμα έντοκα γραμμάτια, η συχνότερη επανεπένδυση μπορεί να κρατά το χαρτοφυλάκιο πιο κοντά στις τρέχουσες συνθήκες, χωρίς όμως να εξασφαλίζει σταθερό αποτέλεσμα για κάθε ορίζοντα.

Ο τρόπος με τον οποίο ένα άτομο αντιλαμβάνεται τον κίνδυνο έχει επίσης σημασία. Κάποιος μπορεί να αντέχει μια μικρή πτώση κάθε χρόνο, αλλά να δυσκολεύεται με μια μεγάλη πτώση σε σύντομο διάστημα. Ένας άλλος μπορεί να αντέχει τη διακύμανση, αλλά να φοβάται την περίοδο κατά την οποία η απόδοση υστερεί σε σχέση με άλλες επιλογές. Και οι δύο περιπτώσεις είναι κατανοητές. Η σύνθεση του χαρτοφυλακίου πρέπει να ταιριάζει με αυτή την πραγματική συμπεριφορά, όχι μόνο με μια θεωρητική πρόθεση.

Τι σημαίνει πραγματικά η ανοχή για τον επενδυτή

Η ανοχή στον επενδυτικό κίνδυνο δεν είναι απόδειξη τόλμης ούτε δείγμα αδυναμίας. Είναι ένα προσωπικό όριο που συνδέεται με τους στόχους και τη δυνατότητα να τηρηθεί μια απόφαση. Σε ένα περιβάλλον όπου οι αποδόσεις, τα επιτόκια και οι τιμές μεταβάλλονται, το όριο αυτό βοηθά να μην παίρνονται αποφάσεις με βάση τη στιγμιαία αντίδραση.

Για όσους ενδιαφέρονται για χαρτοφυλάκια με έντοκα γραμμάτια και ομόλογα, η ουσία είναι να κατανοήσουν πού βρίσκεται η διαφορά ανάμεσα σε μια ασφαλή υπόσχεση και σε μια ρεαλιστική προσδοκία. Η λήξη, η ποιότητα του εκδότη, η ρευστότητα και η ευαισθησία στο επιτόκιο δεν είναι λεπτομέρειες για ειδικούς. Είναι στοιχεία που καθορίζουν αν μια επένδυση ταιριάζει στον σκοπό της. Όταν αυτά μπαίνουν σε σειρά, η ισορροπία κινδύνου και απόδοσης παύει να είναι αφηρημένη έννοια και γίνεται κριτήριο για πιο ήρεμες, πιο συνεπείς επενδυτικές αποφάσεις.

HellasFin στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης Twitter LinkedIn Facebook

Instagram YouTube Telegram